

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203470
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120203470.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: L. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX Q., právne zastúpenému: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. Hrdinov 163866, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenému: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o primerané finančné zadostučinenie 466,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 19Csp/52/2020-68 zo dňa 09.02.2021 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:
 - I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 466,66 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
 - II. P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.
2. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy 466,66 eura a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/405/2015 si uplatňoval voči žalovanému nárok na určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalobca v postavení spotrebiteľa bol úspešný v oboch uplatňovaných nárokoch (rozsudok Okresného súdu Prešov, pod sp. zn. 29C/405/2015, z 24.3.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/91/2017, z 27.3.2018, ktoré sa stali právoplatnými 19.4.2018). Finančné zadostučinenie požaduje vo výške 466,66 eura, zodpovedajúcej sume 2/3 administratívneho poplatku, ktorý by musel žalovanému zaplatiť, ak by sa úspešne nedomohol určenia jeho neprijateľnosti. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci dospel k záveru, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 29C/405/2015 žalobca úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva, žalovaný sa dopustil množstva závažných porušení spotrebiteľského práva, okrem iného aj úžery vo vzťahu k výške administratívneho poplatku (58% ročne). S prihliadnutím na výšku požičanej sumy jeho konanie a správanie je zneužitím práva. Pri určení výšky priznaného zadostučinenia súd prihliadol k tomu, že pokiaľ by sa žalobca nebol aktívne domáhal ochrany svojich práv pred súdom, musel by žalovanému zaplatiť sumu 466,66 eur, na ktorú sumu by nemal nárok a bola by bezdôvodným obohatením na strane žalovaného. O trovách konania rozhodol podľa § 255 a 262 CSP.
3. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku v celom rozsahu odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný mal zato, že rozhodnutie súdu, ktoré uvádza žalobca, má dostatočný sankčný

charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný považuje, vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu, prípadne priznanú náhradu finančného zadosťučinenia, za neprimerane prísnu a založenú na svojoľnom a arbitrárnom výklade práva. Žalovaný namietal, že žalobca neodôvodnil jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo-právneho vzťahu medzi ním a žalovaným.

Za spornú považuje žalovaný aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia. Žalobca nijako relevantne neodôvodnil výšku požadovaného finančného zadosťučinenia, ktoré určite nie je primerané a čo teda považuje za primeranosť.

Žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalovaný žiadal úhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu dal do pozornosti, že žalovaný v základom konaní neprejavil žiadnu sebareflexiu, ale súdne konanie sa snažil využiť vo svoj prospech, aj s využitím odvolacieho konania. Výsledok základného konania dokazuje, že uplatnené právo nemalo oporu v hmotnom práve, hoci už má skúsenosti a vedomosti z iných rovnakých súdnych konaní o nesprávnosti svojej obrany, v ktorých už bol so svojimi právnymi názormi neúspešný. Práve postupom, keď žalovaný nenáležitým opravným prostriedkom naťahoval súdne konanie, stresové situácie žalobcu sa len stupňovali.

Primeranosť sumy 466,66 eur je vzhľadom na postoj žalovaného a intenzitu porušení spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaný nechcel niest' akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je uplatnená suma nielenže neprimeraná, ale zjavne ja nízka.

Žalobca žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a *contratio* a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 ústavy. Odôvodnenie rozhodnutia je tou časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákon stanovuje zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby z neho bola zrejma jeho opodstatnenosť, zákonnosť, spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat' konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Je nevyhnutné, aby text odôvodnenia nebol len popisný a formálny, ale aby, naopak, obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú.

7. Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia a uplatnenými odvolacími námietkami, odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, lebo výška priznanej náhrady primeraného finančného zadosťučinenia nie je preskúmateľná.

Odvolací súd nespochybňuje základ nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tejto časti odvolací súd nepovažoval uplatnené námietky vnesené žalovaným v odvolaní za dôvodné. Je nesporné, že Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.3.2017 č.k. 29C/405/2015-96 bolo o žalobe žalobcu rozhodnuté tak, že „určil, že úver zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.1.2015 uzavretej medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov, ako aj určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.1.2015 uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 10 - o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd dospel k jednoznačnému záveru, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalobca síce predmetnú zmluvu uzatváral ako fyzická osoba - podnikateľ, avšak finančné prostriedky poskytnuté z úveru použil na osobnú spotrebu. V úverovej zmluve nielenže absentuje podpis žalobcu pod vyhlásením,

že úverové prostriedky sú mu poskytované na účel podnikania, ale v žiadosti o poskytnutie úveru písomne vyhlásil, že uviedol pravdivé údaje o svojich príjmoch a výdavkoch pre účely posúdenia jeho bonity veriteľom v zmysle ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 20Co/91/2017-116 odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, pričom v bodoch 10. a 11. rozhodnutia uviedol, že „Je potrebné konštatovať že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnej zmluve nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, ročná úroková sadzba, ročná percentuálna miera nákladov, priemerná hodnota RPMN, čo spôsobuje, že v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy medzi účastníkmi, je potrebné takýto úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

8. Z obsahu odôvodnenia priznanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia však nie je zrejmé, z akých dôkazov a zistených skutkových okolností súd prvej inštancie vychádzal pri posudzovaní rozsahu priznaného nároku žalobcu. Z obsahu odôvodnenia nevyplýva, akými úvahami sa súd riadil, keď žalobe vyhovel čo do sumy 466,66 eur.

Súd konštatoval, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 29C/405/2015 žalobca úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva., pričom sa žalovaný dopustil množstva závažných porušení spotrebiteľského práva., okrem iného aj úžery vo vzťahu k výške administratívneho poplatku (58% ročne) a s prihliadnutím na výšku požičanej sumy jeho konanie a správanie je zneužitím práva. Taktiež poukázal na nálezy Ústavného súdu SR.

Súd prvej inštancie síce uviedol, že pri určení výšky priznaného zadosťučinenia prihliadol k tomu, že pokiaľ by sa žalobca nebol aktívne domáhal ochrany svojich práv pred súdom, musel by žalovanému zaplatiť sumu 466,66 eur, na ktorú sumu by nemal nárok a bola by bezdôvodným obohatením na strane žalovaného, ale ďalšie skutkové okolnosti a právne návrhy úvahy prvoinštančného súdu nie sú zrejmé.

9. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia v prvom rade žalobca musí tvrdiť a označiť dôkazy na individualizáciu nároku. Pre určenie výšky nároku musí objektívne, vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku preukázať, ako ho pocítoval a prežíval. Následne prvoinštančný súd pri stanovovaní výšky priznaného primeraného finančného zadosťučinenia odôvodní priznanú výšku presvedčivo, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti vznikutej resp. hroziacej ujmy, okolností tak na strane žalobkyne ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktnie držať ujmy, ktorá žalobkyni objektívne hrozila, resp. ktorá jej vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie, resp. na kompenzáciu majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

10. Keďže rozsudok čo do výšky uplatneného nároku je nepreskúmateľný, odvolací súd ho postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

11. V ďalšom konaní preto bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať výškou uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyjadreným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd vyzve žalobcu na predloženie dôkazov na svoje tvrdenia o uplatňovanej výške nároku. Na základe týchto dôkazov prvoinštančný súd ustáli skutkový stav a vec právne posúdi.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej (§ 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.